

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1203/2015
20.01.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Р.Д. и др, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених Р.Д., Н.П. и М.Н. – адвоката О.Р., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду КПоЗ бр.37/14 од 24.03.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1ПоЗ бр.14/15 од 09.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 20. јануара 2016. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљених Р.Д., Н.П. и М.Н. – адвоката О.Р., па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Вишег суда у Београду КПоЗ бр.37/14 од 24.03.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1ПоЗ бр.14/15 од 09.09.2015. године, тако што Врховни касациони суд окривљене Р.Д., Н.П. и М.Н.,

на основу члана 423. тачка 1. Законика о кривичном поступку

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

-да су у периоду од 28.08.2012. године до краја септембра месеца 2012. године, у Нишу, Београду и Крагујевцу, у стању урачунљивости, свесни својих дела и да су она забрањена, при чему су хтели њихово извршење, на интернет сајту www.r... .com у оквиру форума под називом „Б.М., лик и дело“ у делу „Д.“, угрозили сигурност оштећеног Б.М. као лица које обавља посао од значаја из области јавног информисања у вези са послом који ради поводом филма „П. П.“ који се бави страдањем француског навијача Б.Т. и судског поступка поводом истог, претњама да ће напасти живот и тело оштећеног, на тај начин што је окривљени Р.Д. под корисничким именом „S.“ дана 28.08.2012. године у 17,42 часова поставио претећу поруку „Људи се потуку! Треба му ј. сорту балаву и смрдљиву! (знам, знам, ганглије ...)“, окривљени М.Н. под корисничким именом „D.“ дана 30.08.2012. године у 19,28 часова поставио претећу поруку „Какав шљам. Добијем порив да му се шипкама објасне неке

ствари по рошавом лицу. Страшно. Садиста“ и окривљени Н.П. под корисничким именом „N.“ дана 29.08.2012. године у 16,45 часова поставио претећу поруку „Такође, волео бих да овом отварачу очију неко затвори једно или оба ока на цирка неколико дана“, а које поруке су код оштећеног изазвале осећање угрожености и страха за живот,

-чиме би извршили кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка утврђени правноснажном пресудом Вишег суда у Београду КПоЗ бр.37/14 од 24.03.2015. године у смислу одредбе члана 265. став 1. ЗКП, падају на терет буџетских средстава.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Београду КПоЗ бр.37/14 од 24.03.2015. године, окривљени Р.Д., Н.П. и М.Н. оглашени су кривим због извршења кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ, за која дела су им применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречене условне осуде, тако што су окривљенима утврђене казне затвора у трајању од по једне године и истовремено одређено да се утврђене казне затвора неће извршити уколико окривљени у року од 3 године по правноснажности пресуде не изврше ново кривично дело.

Истом пресудом, на основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећени Б.М. упућен је на парницу ради остварења имовинскоправног захтева, а на основу члана 264. ЗКП, окривљени Р.Д., Н.П. и М.Н. обавезани су да на име трошкова кривичног поступка – судског паушала плате износе од по 10.000,00 динара сваки, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, те на плаћање трошкова оштећеног на име ангажовања пуномоћника по адвокатској тарифи, о чему ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1ПоЗ бр.14/15 од 09.09.2015. године, уважавањем жалби браниоца окривљених Р.Д. и Н.П., адвоката О.Р. и браниоца окривљеног М.Н., адвоката Д.Л., преиначена је пресуда Вишег суда у Београду КПоЗ бр.37/14 од 24.03.2015. године у погледу одлуке о правној квалifikацији и кривичним санкцијама, тако што је Апелациони суд у Београду радње окривљених Р.Д., Н.П. и М.Н. описане у изреци првостепене пресуде, због којих су оглашени кривим, правно квалификовао као кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, за које дело је окривљенима изрекао условне осуде, тако што је окривљенима Р.Д. и Н.П. утврдио казне затвора у трајању од по 6 месеци, а окривљеном М.Н. казну затвора у трајању од 4 месеца, након чега је одредио да се утврђене казне затвора неће извршити уколико окривљени у року од 2 године од дана правноснажности пресуде не изврше ново кривично дело, док су у преосталом делу жалбе браниоца окривљених одбијене као неосноване и у непреиначеном делу првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених Р.Д., Н.П. и М.Н. – адвокат О.Р., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, и то конкретно због повреда одредаба члана 25. и 138. став 1. КЗ и повреде члана 395. ЗКП, с тим што из образложења захтева произилази да је поднет због повреде закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљене ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да је њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудма против којих је захтев за заштиту поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених истиче да је правноснажном пресудом у погледу кривичног дела који је предмет оптужбе примењен закон који се није могао применити, односно да је погрешно примењена одредба члана 138. став 1. КЗ, то јест да радње окривљених нису кривично дело у питању.

Ово стога што у опису радњи извршења кривичног дела у изреци правноснажне пресуде (као и у оптужном акту) недостаје битан елемент кривичног дела из члана 138. став 1. Кривичног законика – претња окривљених да ће напасти на живот и тело оштећеног или њему блиског лица.

Одредбом члана 138. став 1. Кривичног законика, прописано је да кривично дело угрожавања сигурности чини онај ко угрози сигурност неког лица претњом да **ће напасти** на живот или тело тог лица или њему блиског лица. При томе, мора се радити о озбиљној претњи, јер је она кривично-правно релевантна само када је озбиљна и мора се односити на напад на живот или тело оштећеног лица.

Поред тога, претња као изјава (вербална претња) којом се најављује напад на живот или тело оштећеног лица мора бити јасна и недвосмислена у смислу да ће извршилац дела заиста и напасти на живот или тело оштећеног лица, без обзира да ли он то и намерава учинити.

У конкретном случају, у изреци правноснажне пресуде утврђено је да су окривљени на интернет сајту www.p... .com у оквиру форума „Б.М., лик и дело“ у делу „Д.“, написали следеће: окривљени Р.Д. „Људи се потуку! Треба му ј. сорту балаву и смрдљиву!“, окривљени М.Н. „Какав шљам. Добијем порив да му се шипкама објасне неке ствари по рошавом лицу. Страшно. Садиста.“, а окривљени Н.П. „Такође, волео би да овом отварачу очију неко затвори једно или оба ока на цирка неколико дана“.

Дакле, изреком правноснажне пресуде утврђено је шта окривљени Р.Д. мисли да би оштећеном требало учинити, какав порив окривљени М.Н. има у односу на оштећеног и шта би окривљени Н.П. волео да неко учини оштећеном, у смислу угрожавања његовог телесног интегритета, но не садржи јасну и недвосмислену претњу да ће управо ова лица (окривљени) напасти на живот и тело оштећеног, а што је битно обележје кривичног дела из члана 138. став 1. Кривичног законика.

Претња којом окривљени најављују и стављају у изглед оштећеном да ће га напасти или угрозити његов живот или тело није садржана у изреци правноснажне пресуде, већ изрека пресуде садржи само жеље окривљених да се оштећеном деси неко зло у смислу угрожавања његовог телесног интегритета, али не и изјаву да ће окривљени оштећеном такво зло и нанети.

Како, дакле, у изреци правноснажне пресуде (и у оптужном акту) недостаје битан елемент кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, а то је конкретна претња окривљених да ће напасти на живот и тело оштећеног, то је по оцени овога суда у конкретном случају на дело које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити, и то одредба члана 138. став 1. КЗ, а на који начин је учињена повреда закона из члана 439. тачка 2. ЗКП у вези са чланом 25. и 138. став 1. КЗ, будући да се у конкретном случају не ради о кривичном делу за које су окривљени оптужени и правноснажном пресудом осуђени.

Стога је Врховни касациони суд усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљених, и на основу одредбе члана 423. тачка 1. ЗКП окривљене Р.Д., Н.П. и М.Н. ослободио од оптужбе да су извршили кривично дело угрожавања сигурности из члана 138. став 1. КЗ, одлучивши истовремено да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.